

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **! תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
מצה בזמן הזה דאורייתא ומרור דרבנן.	רבא:								♦	◇		קכ.					
ומאי שנא מרור דכתיב (במדבר ט) על מצות ומררים בזמן דאיכא פסח - יש מרור, ובזמן דליכא פסח - ליכא מרור. מצה נמי הא כתיב על מצות ומררים									ז			קכ.					
מצה מיהדר הדר ביה קרא (שמות יב) בערב תאכלו מצת.									!	◇		קכ.					
אחד זה ואחד זה דרבנן.	רב אחא בר יעקב:								♦	■	◇	קכ.					
אלא הכתיב בערב תאכלו מצת									ז			קכ.					
ההיא מיבעי ליה לטמא ושהיה בדרך רחוקה. דסלקא דעתך אמינא: כיון דפסח לא אכלי - מצה ומרור נמי לא ניכול, קא משמע לן.	[רב אחא בר יעקב]								!	◇		קכ.					
טמא ושהיה בדרך רחוקה לא צריך קרא, דלא גרעי מערל ובן נכר.	ורבא אמר לך:											◇	קכ.				
(שמות יב) כל ערל לא יאכל בו, - בו אינו אוכל, אבל אוכל במצה ומרור.	דתניא:												קכ.				
ואידך:									ז			קכ.					
כתיב בהאי, וכתוב בהאי, וצריכי.	[רב אחא בר יעקב]								!	◇		קכ.					
(דברים טז) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך, מה שביעי רשות - אף ששת ימים רשות. מאי טעמא - הוי דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא. יכול אף לילה הראשון רשות - תלמוד לומר על מצת ומררים יאכלהו. אין לי אלא בזמן שבת המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים - מנין? תלמוד לומר בערב תאכלו מצת - הכתוב קבעו	תניא כוותיה דרבא:												◇	קכ.			
ישנו מקצתן - יאכלו, כולן - לא יאכלו.	[ת"ק]												♦	■	קכ.		
נתנמנמו - יאכלו, נרדמו - לא יאכלו.	רבי יוסי:												♦	■	קכ:		
הפסח אחר חצות מטמא את הידים.														■	קכ:		
הפגול והנותר מטמאין את הידים.														■	קכ:		
נתנמנמו יאכלו נרדמו לא יאכלו.	רבי יוסי:													■	קכ:		
היכי דמי נתנמנמו?														^	קכ:		
נים ולא נים תיר ולא תיר, כגון דקרי ליה ועני, ולא ידע לאהדורי סברא, וכי מדכרו ליה מדכר.	רב אשי:													!	◇	קכ:	
אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזא דקא נמנמ.														○	קכ:		
מינס קא נאים מר?	אמר ליה: [אביי]													ז	קכ:		
מינומי קא נמנמם.	אמר ליה: [רבה]													!	קכ:		
נתנמנמו - יאכלו, נרדמו - לא יאכלו.	ותנן:													!	קכ:		
הפסח אחר חצות מטמא את הידים וכו'.														■	קכ:		
אלמא: מחצות הוה ליה נותר.														■	קכ:		
מאן תנא?														^	קכ:		
רבי אלעזר בן עזריה הוא.	רב יוסף:													!	◇	קכ:	
(שמות יב) ואכלו את הבשר בלילה הזה, רבי אלעזר בן עזריה אומר: נאמר כאן בלילה הזה ונאמר להלן (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה מה להלן עד חצות - אף כאן עד חצות.	דתניא: [ראב"ע]													♦	■	◇	קכ:
והלוא נאמר בחפזון - עד שעת חפזון. אם כן מה תלמוד לומר בלילה - יכול יהא נאכל כקדשים ביום - תלמוד לומר בלילה - בלילה הוא נאכל, ואינו נאכל ביום.	אמר לו רבי עקיבא:													♦	■	◇	קכ:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **answer-תירוץ!** ^ **challenge-קושיא** ?
proof-ראיה ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ורבי עקיבא, האי הזה מאי עביד ליה?										ז				קכ:
מיבעי ליה למעוטי לילה אחר הוא דאתא. סלקא דעתך אמינא: הואיל ופסח קדשים קלים ושלמים קדשים קלים, מה שלמים נאכלים לשני ימים ולילה אחד - אף פסח, אוקים לילות במקום ימים, ויהא נאכל לשני לילות ויום אחד - כתב רחמנא הזה.	[רבי עקיבא]												ז	קכ:
(שמות יב) מלא תותרו עד בקר נפקא הא.	ורבי אלעזר בן עזריה אמר לך:									ז				קכ:
אי לא כתב רחמנא הזה - הוה אמינא: מאי בקר - בקר שני.	ורבי עקיבא אמר לך:													קכ:
כל היכא דכתב, בקר - בקר ראשון הוא.	ורבי אלעזר אמר לך:									ז				קכ:
אכל מצה בזמן הזה אחר חצות, לרבי אלעזר בן עזריה - לא יצא ידי חובתו.	רבי:												ז	קכ:
פשיטא, דכיון דאיתקש לפסח - כפסח דמי.										ז				קכ:
מהו דתימא: הא אפקיה קרא מהיקישא, קמשמע לן, דכי אהדריה קרא - למילתא קמייתא אהדריה.														קכ:
הפיגול והגותר מטמא את הידים וכו'.														קכ:
משום חשדי כהונה	חד: [רב הונא/רב חסדא]													קכ:
משום עצלי כהונה.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]													קכ:
כזית	חד: [רב הונא/רב חסדא]													קכ:
כביצה.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]													קכ:
חד תני אפיגול, וחד תני אגותר.														קכא:
משום חשדי כהונה	מאן דתני אפיגול:													קכא:
משום עצלי כהונה.	מאן דתני אגותר:													קכא:
חד אמר כזית וחד אמר כביצה.														קכא:
כאיסורו	מאן דאמר כזית:													קכא:
כטומאתו.	מאן דאמר כביצה:													קכא:
בירך ברכת הפסח - פטר את של זבח, בירך את של זבח - לא פטר את של פסח, דברי רבי ישמעאל.	[רבי ישמעאל]													קכא:
לא זו פוטרת זו, ולא זו פוטרת זו.	רבי עקיבא:													קכא:
זריקה בכלל שפיכה, ולא שפיכה בכלל זריקה.	כשתמצא לומר, לדברי רבי ישמעאל:													קכא:
לא שפיכה בכלל זריקה ולא זריקה בכלל שפיכה.	לדברי רבי עקיבא:													קכא:
רבי שמלאי איקלע לפדיון הבן														קכא:
פשיטא, על פדיון הבן - אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן - אבי הבן מברך. ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה - כהן מברך או אבי הבן מברך? כהן מברך - דקמטי הנאה לידיה, או אבי הבן מברך - דקא עביד מצוה?	בעו מיניה:													קכא:
לא הוה בדידה: אתא שאיל ביה מדרשא														קכא:
אבי הבן מברך שתיים	אמרו ליה:													קכא:
והלכתא: אבי הבן מברך שתיים.														קכא:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוק-! proof-ראיה-
--	---

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
הדרן עלך ערבי פסחים וסליקא לך מסכת פסחים																					